

Frelse

Ugens vers

"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv" (*Joh 3,16*).

Introduktion

Vi siger tit, at døden er en del af livet. Men døden er benægtelsen af liv, ikke en del af det. Vi er imidlertid så vant til døden, at vi giver den en forkert betegnelse og kalder den det modsatte af, hvad den egentlig er. Uanset hvordan vi opfatter døden, er en ting sikker: uden guddommelig hjælp vil evig død blive alles skæbne.

Heldigvis er denne hjælp givet. I sin uendelige kærlighed tilbyder Gud os frelse gennem Kristus. Da englen bebudede Messias' fødsel, gav han ham navnet Jesus (fra et hebraisk ord, som betyder frelse), "for han skal frelse sit folk fra deres synder" (*Matt 1,21*).

I denne uge vil vi studere Jesu frelsende gerning. Vi vil først fokusere på grundlaget for vores frelse og senere på følgerne af den.

Bibelen er tydelig. Vi har kun to valgmuligheder med hensyn til vores synd. Enten betaler vi for vores synd i ildsøen, eller vi accepterer Kristi betaling for dem på korset. Lad os ydmyge os og forny vores tro på Jesus som vores personlige frelser, når vi igen studerer Guds fantastiske nådegave til os i Kristus.

Ugens tekster

- Luk 18,9-14
- Joh 6,44
- Luk 15,3-10
- Matt 20,28
- Joh 8,34-36
- Joh 6,35.47-51

Frelsen er en gave fra Gud

Joh 3,16

Verset benytter to udsagnsord til at beskrive, hvad Gud gjorde for at frelse os. Hvad er forbindelsen mellem disse to udsagnsord? Hvad siger de om oprindelsen til vores frelse?

Vores udsagnsord at elske, især den tilfældige måde det ofte bruges på i dag, er ikke tilstrækkelig til at udtrykke den dybde af omsorgsfuld interesse, som udtrykkes i det græske udsagnsord *agapaō*, at elske. I Det Nye Testamente viser dette udtryk og det tilsvarende navneord *agapō*, kærlighed, Guds dybe og vedvarende kærlighed over for sine skabninger, som er totalt uværdige til at modtage en sådan kærlighed. Kærlighed er den mest fremtrædende af Guds egenskaber. Han ikke alene viser os kærlighed, han er kærlighed (1 Joh 4,8).

Guds kærlighed er ikke en impuls baseret på følelser eller privilegier. Hans kærlighed er ikke selektiv; den er heller ikke afhængig af, hvad vi gør. Gud elsker verden, dvs. alle mennesker, også dem som ikke elsker ham.

Sand kærlighed kendetegnes ved de handlinger, den frembringer. Vi mennesker kan måske af og til sige, at vi elsker nogen, mens vores handlinger viser det modsatte (1 Joh 3,17-18). Sådan er det ikke med Gud. Hans kærlighed ses i hans handlinger. Af kærlighed gav han sin eneste søn for at frelse os. Ved at gøre dette gav Gud alt, han havde, dvs. han gav sig selv.

Luk 18,9-14

Hvad fortæller denne beretning os om, hvordan vores holdning over for Gud og hans nåde bør være?

Vi har givetvis læst denne lignelse så mange gange, at vi ikke bliver overrasket over Jesu udtalelse: "Jeg siger jer: Det var ham [tolderen], der gik hjem som retfærdig, ikke den anden" (*Luk 18,14*). Men de, som hørte Jesus, da han kom med denne udtalelse, må være blevet forbløffede. Var dette ikke et uretfærdigt resultat?

Jo, det var helt og aldeles ufortjent. Sådan er det med frelse. Det er en gave fra Gud. Gaver skal ikke fortjenes; de skal ganske enkelt modtages. Vi kan ikke købe os frelse; vi kan kun modtage den. Selv om Jesus aldrig brugte udtrykket nåde, lærte han klart og tydeligt, at frelse kommer af nåde, og nåde er at blive givet noget, du ikke fortjener.

Til at tænke over

Hvis Gud gav dig, hvad du fortjener, hvad ville det være og hvorfor?

Frelse er Guds initiativ

Joh 7,28;
8,29; 12,49

En enkel gennemgang af evangelierne viser, at vores frelse helt og fuldt er Guds fortjeneste. Jesus kom ikke til denne verden, fordi vi inviterede ham, men fordi Faderen i sin kærlighed til os sendte ham. Faderens initiativ bekræftes af Jesu gentagne brug af udtrykket "Han, som har sendt mig" og "Faderen, som har sendt mig."

Joh 6,44

Hvad mere gør Faderen for vores frelse?

På trods af det faktum, at vi var syndere og ikke elskede Gud, elskede han os og skabte en måde, hvorpå vores synder kunne blive tilgivet gennem hans søn (1 Joh 4,10). Det er denne fantastiske kærlighed, som drager os til ham.

Det er ikke kun Faderen, som er involveret; Sønnen har også en meget aktiv part i vores frelse. Han kom med en meget bestemt opgave. "Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte" (*Luk 19,10*). Hver gang vi mediterer over hans ophøjelse fra jorden, drager han os til sig (*Joh 12,32*).

Luk 15,3-10

Hvor langt er Gud villig til at gå i sin indsats for at frelse os?

Disse to parallelle lignelser viser, at Gud ikke passivt venter på, at vi skal komme til ham, men at han aktivt opsøger os. Vi har en opsøgende Gud. Det gør ingen forskel, om vi er faret vild, om vi er langt borte på et farligt sted, eller om vi er faret vild derhjemme; Gud vil utrætteligt søge efter os, indtil han finder os.

"Ligeså snart fåret farer vild, fyldes hyrden med sorg og ængstelse. Den ene gang efter den anden tæller han sin flok. Når han er overbevist om, at han har mistet et får, sover han ikke. Han forlader de nioghalvfems i folden og går ud for at lede efter det bortkomne får. Jo mørkere og mere stormfuld natten er, og jo farligere vejen er, desto større er hyrdens ængstelse og desto ivrigere søger han. Han gør alt, hvad han kan for at finde dette ene mistede får.

Det er en stor lettelse for ham, når han i det fjerne hører det første svage skrig. Idet han følger lyden, klatrer han op ad de stejleste skrænter og med risiko for sit eget liv går han helt hen til afgrundens kant. Sådant bliver han ved med at lede, mens råbet, som bliver svagere, fortæller ham, at hans får er ved at dø. Til sidst bliver hans anstrengelse belønnet; det tabte bliver fundet." (*Ellen White, Lys over hverdagen*, 1. bind, s. 183.)

Det krævede døden

Johannes Døber beskrev Jesus som "Guds lam, som bærer verdens synd" (*Joh 1,29*). Dette billedsprog var let at forstå for enhver israelit, som kendte til ofringerne i templet og deres historie, gengivet i Det Gamle Testamente. Abraham havde vist sin tro på, at "Gud vil selv udse sig et offerlam", og Gud tilvejebragte det dyr, som skulle ofres i stedet for Isak (1 Mos 22,8-13). I Egypten blev et lam slagtet af israelitterne som et symbol på deres guddommelige befrielse fra syndens fangenskab (2 Mos 12,1-13). Senere, da helligdomstjenesten blev indstiftet, skulle to lam ofres på alteret hver dag, et om morgenen og et ved solnedgang (2 Mos 29,38-39). Alle disse ofre var symboler på Messias, der kom "som et lam, der føres til slagtning"; for "Herren lod al vor skyld ramme ham" (*Es 53,6-7*). Ved at udpege Jesus som "Guds lam, som bærer verdens synd" (*Joh 1,29*) viste Johannes Døber hen til Jesu offerdøds stedfortrædende karakter.

I løbet af sin gerning forudsagde Jesus gentagne gange sin død, selv om det var svært for disciplene at forstå, hvorfor han måtte dø (*Matt 16,22*). Lidt efter lidt forklarede Jesus den store hensigt med sin død.

Matt 20,28
Joh 10,11

Hvilke illustrationer benyttede Jesus for at vise, at han skulle dø i vores sted?

"Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner" (*Joh 15,13*). Dette passer, selv om de ikke forstår eller tager imod dette offer. På korset udgød Jesus sit blod "for mange til syndernes forladelse" (*Matt 26,28*).

Det er vigtigt at indse, at Jesus døde frivilligt. På samme måde som Faderen gav sin eneste søn, gav Sønnen sit eget liv for at frelse menneskene. Ingen tvang ham til det. "Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv" (*Joh 10,18*), sagde Jesus.

Selv Kajfas, som åbent fornægtede Jesus og stod i spidsen for sammensværgelsen om at slå ham ihjel, kom ufrivilligt til at anerkende Jesu stedfortrædende død (*Joh 11,49-51*).

Til at
tænke over

Tænk over, hvor megen utaknemlighed menneskene viser over for Gud og det, han har givet os i Jesus Kristus. Hvordan kan vi sikre os mod at falde i denne grøft? Hvorfor er det så let at komme til at gøre det, især når vi oplever vanskeligheder?

Fri fra synd

Uden Kristus var vi slaver af den syndige menneskenatures onde tilbøjeligheder. Vi ville leve på en selvcentereret måde, hvor vi forsøger at tilfredsstille os selv frem for at leve til Guds ære. Det uundgåelige resultat af dette åndelige slaveri er død; for syndens løn er døden.

Men Jesus kom "for at udråbe frigivelse for fanger..., for at sætte undertrykte i frihed" (*Luk 4,18*). Der er ikke tale om bogstavelige fanger, men Satans åndelige fanger (Se *Mark 5,1-20*; *Luk 8,1-2*). Jesus frigav ikke Johannes Døber fra Herodes' fængsel; men han frigav dem, som var bundet af et syndigt livs lænker, og befriede dem fra skyldens tunge byrde og evig fordømmelse.

Joh 8,34-36

Hvilket stort løfte finder vi i disse vers?

Ordet *virkelig* i vers 36 viser, at der også findes en falsk form for frihed, som faktisk lænker mennesker til endnu mere ulydighed mod Gud. Jesu tilhørere satte deres lid til deres slægtskab med Abraham for deres håb om frihed. Vi løber den samme risiko. Fjenden ønsker, at vi skal stole på hvad som helst for vores frelse – fx vores kundskab om trospunkter, vores egen gudsfrygt eller vores optegnelse over, hvad vi har gjort for Gud – hvad som helst andet end Kristus. Men intet af dette andet, hvor vigtigt det end måtte være, er i stand til at fri os fra synden og dens fordømmelse. Den eneste sande frigører er Sønnen, som aldrig var syndens slave.

Jesus elskede at tilgive synd. Da fire mænd bragte en lam mand til ham, vidste han, at denne mands sygdom skyldtes hans udsvævende liv; men han vidste også, at manden havde angret. I mandens bedende blik så Jesus et hjerte, der længedes efter tilgivelse og en tro på, at Jesus var hans eneste redning. Blidt sagde Jesus til ham: "Søn, dine synder tilgives dig" (*Mark 2,5*). Dette var det bedste, manden nogen sinde havde hørt. Fortvivlelsens byrde forsvandt fra hans sind, og han fyldtes med tilgivelsens fred. I Kristus fandt han både åndelig og fysisk helbredelse.

I en farisæers hjem vaskede en syndig kvinde Jesu fødder med sine tårer og salvede dem med parfume (*Luk 7,37-38*). Jesus, som opfattede farisæerens mishag, forklarede for ham, at "hendes mange synder er tilgivet" (*Luk 7,47*). Så sagde han til hende: "Dine synder er tilgivet" (*Luk 7,48*).

"Dine synder er tilgivet." Hvorfor er dette den bedste udtalelse, nogen af os nogen sinde kan høre?

Til at tænke over

Kristus giver os evigt liv

Vi fortjener at dø på grund af vores synd. Men på korset tog Kristus vores plads og tog den dødsstraf på sig, som ellers var vores. Han, som var uskyldig, tog vores skyld på sig og fik vores straf, så vi, som er syndere, kunne erklæres uskyldige. I stedet for at dø modtager vi gennem ham evigt liv. Joh 3,15 giver os følgende fantastiske løfte, at "enhver, som tror, skal have evigt liv i ham", et løfte, som gentages i Joh 3,16.

Nogle tror, at selv efter at have taget imod Jesus som deres frelser, vil løftet om evigt liv kun blive virkelighed efter hans genkomst. Men løftet om frelse er udtrykt i nutid: "Den, der tror på Sønnen, har evigt liv" (Joh 3,36). Den, der tror på Jesus Kristus "har evigt liv" nu "og kommer ikke for dommen" på den sidste dag, "men er gået over fra døden til livet" (Joh 5,24). Så selv om vi dør og sover i graven, bortager denne midlertidige hvile ikke det evige livs virkelighed.

Når Jesus bliver vores frelser, får vores liv en helt ny mening, og vi kan glæde os over en rigere og mere hel tilværelse. "Jeg er kommet," sagde Jesus, "for at de skal have liv og have i overflod" (Joh 10,10). I stedet for midlertidige verdslige glæder, som fylder os uden at tilfredsstille os, tilbyder han os et liv, som leves på en helt anden måde, fyldt med uudtømmelig tilfredsstillelse i ham. Dette nye liv i overflod inkluderer hele vores liv. Jesus udførte mange mirakler for at genoprette mange menneskers fysiske tilværelse. Men han ønskede mest af alt at give dem et fornyet åndeligt liv, uden synd, fyldt med tro på ham og visheden om frelse.

Joh 6,35.47-51

Til at
tænke over

Hvilket billede brugte Jesus for at udtrykke resultatet af at tage imod ham? Hvad betyder dette rent praktisk i vores hverdag?

Meditér over ideen om evigt liv. Der er ikke kun tale om en eksistens uden ende, men fremfor alt en velsignet, tilfredsstillende og lykkelig tilværelse på den nye jord i kærlig samhørighed med Gud. Hvordan kan vi allerede nu, selv om vi endnu lever i denne verden, begynde at glæde os over, hvad det vil sige at have evigt liv, om end kun delvist?

Læs Ellen White

- *Vejen til Kristus, Synderens behov for Kristus*, s. 16-22
- *Selected Messages*, 1. bind, *Emne præsenteret i 1883*, s. 350-354

"Først når vi betragter den korsfæstede Frelser, forstår vi fuldt ud storheden og betydningen i det offer, som Himmelens Majestæt bragte for os. Frelsesplanen bliver herliggjort for os, og tanken om Golgata vækker levende og hellige følelser i os. Pris til Gud og Lammet vil lyde fra vores hjerter og vores læber; for hovmod og selvdyrkelse kan ikke trives i det menneske, som holder begivenhederne på Golgata friskt i sit sind.

Den, som ser Frelserens uforlignelige kærlighed, vil få højnet sine tanker, blive ren i hjertet og forvandlet i karakteren. Han vil bringe lyset videre ud i verden for i nogen grad at genspejle denne forunderlige kærlighed. Jo mere vi reflekterer over Kristi kors, desto mere vil vi gøre apostlens ord til vores egne, når han siger: "Men gid det aldrig må ske for mig, at jeg er stolt af andet end af vor Herre Jesu Kristi kors; ved ham er verden blevet korsfæstet for mig, og jeg for verden" (*Gal 6,14*)." (Ellen White, *Jesu liv*, s. 482).

Spørgsmål
til drøftelse

1. **Frelsen er en gave. Det betyder, at den er gratis. Men hvad koster det at tage imod denne gave, og hvorfor er den det værd, uanset, hvad det koster?**
2. **Vores frelse er et resultat af Guds initiativ. Han gør alt, hvad han kan, for at frelse os. Men Jesus sagde også: "Søg først Guds rige og hans retfærdighed" (*Matt 6,33*). Hans ord: "Kæmp for at komme ind gennem den snævre port" (*Luk 13,24*) antyder, at vi skal søge vores frelse. Hvordan forklarer du denne tilsyneladende modsætning?**
3. **Hvordan viser Jesu død på korset Guds retfærdighed? Hvordan viser den også Guds nåde?**
4. **Hvad ville det fortælle om syndens alvor, hvis vi kunne arbejde os til evigt liv gennem anstrengelser og gode gerninger? Tænk over, hvor frygtelig synden må være, siden Jesu død var det eneste, der kunne sone den.**
5. **Religiøse jøder ser sabbatten som en forsmag på himlen. Hvordan giver denne ide mening?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

Lad medlemmerne af din klasse hver især finde, evt. forberedt hjemmefra, tre bibelvers, som de synes i særlig grad fremhæver Guds kærlighed. Saml teksterne i klassen og læs dem sammen.

Personligt kristenliv

Det er ikke let at elske. Tænk over, hvad der gør det vanskeligt for dig, og hvad der i praksis kan hjælpe dig til at være mindre selvoptaget og mere selvopofrende i forholdet til andre. Del evt. din erfaring og dine tanker med din klasse.

Mødet med dagligdagen

Find eksempler fra medierne eller din egen hverdag fra ugen der gik, på mennesker som gav noget af sig selv for at hjælpe dem, der var svagere stillet. Del eksemplerne med din klasse.

Til at tænke over

- **Det er ikke muligt at forestille sig nogen større kærlighed end den, som den Almægtige udviser mod den mest ringe og udstødte. Ved selv at blive menneske og dø som en fortabt synder har Gud givet et eksempel på absolut kærlighed.**
- **Treenighedslæren og al sund kristen teologi er bygget på dette eksempel. Hvis Jesus ikke var evig og sand Gud, der blev fuldt og helt menneske, var Guds kærlighed ikke længere absolut, og det mest enestående ved den kristne tro ville forsvinde.**
- **At forestille sig, at vores frelse udspringer af nogen form for menneskelig fortjeneste og ikke har hele sit ophav i Guds absolute kærlighed, er i modstrid med kristentroens kerne.**

Uddybende spørgsmål

Frelse fra synd indeholder flere aspekter, fordi synd indbefatter både syndige handlinger og syndige motiver, og fordi frelsen indebærer både frigørelse fra den skyld, synden har bragt, fra den magt synden har over os, og fra syndens følger, såsom sygdom og død.

- **Hvordan og hvornår bliver du frigjort/frelst fra syndens skyld?**
- **Hvordan og hvornår bliver du frigjort/frelst fra syndens magt over dit liv?**
- **Hvordan og hvornår bliver du frigjort/frelst fra syndens følger?**

To yderligheder har ofte skabt problemer i forbindelse med frelseslæren:

- Hvad er problemet med den tankegang, at hvis man "én gang er frelst, er man altid frelst?"
- Hvad er problemet med den tro, at man for at blive frelst skal være "syndfri"?

Det betyder

Det danske ord "frelse" kommer af et gammel ord "frihalse". Det henviser til, at slavers lænker eller halsbånd blev løsnet, når de blev frigivet. Det bibelske ord oversat med "forløsning" eller "genløsning" har lidt af samme betydning (som i Salme 130,7).

Forstå
det bedre

I år 1900 kæmpede Adventistkirken med en vildfarelse, der udsprang under påvirkning af den såkaldte "hellighedsbevægelse" i USA. Der udviklede sig en tro på, at den troende kunne blive frigjort fra syndens følger i sit liv og opnå, hvad der blev kaldt "helligt kød", hvor den troende var blevet syndfri. Dette synspunkt blev stærkt afvist af kirken og fordømt i en lang række udtalelser fra Ellen White, hvori hun gjorde det klart, at ingen opnår syndfrihed, før Jesus kommer igen.

- **Læs evt. kapitel 3 i Paul Birch's Så Stor en Frelse fra Dansk Bogforlag. I dette kapitel (Løsningen: Frelse, s. 36-51) gennemgås ord og udtryk, der udtrykker begrebet i frelse i Bibelen.**

NOTER
